

Bloc postal

Havana, 10 de novembre de 1933.

Benvolgut Antoni: Jo voldria explicar-te el bé que em trobo ací fent quasi cada dia excursions pels voltants de l'«ingenio» on ara estem passant uns dies.

En aquest «ingenio», que és d'un amic del papa, hi treballa molta gent en el conreu de la canya de sucre. Aquesta gent, és quasi tota de raça negra i molts dels indígenes es diuen «Panxito» o «Panxita».

Aquests «ingenios» poden comparar-se a les masies catalanes, sinó que són molt més extensos i els camps són quasi tots plantats de canya de sucre.

M'agrada molt passejar pel camp, perquè hi veig plantes que a Catalunya no n'hi ha.

Les més importants són, les palmeres, els cocoters i els plàtans.

M'agradaria que fossis al meu costat per a admirar tot això, però, no essent possible haig d'accontentar-me amb enviar-te aquestes impressions.

Escriu-me més sovint i compta sempre amb l'afecte del teu bon amic

JAUME

Venècia, 25 de novembre de 1933.

Respectable i estimat Mestre: De debó quan vostè ens explicava coses sobre Venècia m'imaginava que era molt bonica, però ara que l'he vista

amb els meus propis ulls em faig càrrec de què ho és molt més. Em faig la il·lusió de que visc al mig del mar, ja que els canals que fan de carrers es veuen atapeïts de barquetes que s'en diuen gòndoles i que fan el servei dels taxis en aquella ciutat.

A més, Venècia té uns edificis molts bonics. La Catedral de Sant Marc; el Palau Ducal i als dos costats del Gran Canal molts palaus de marbre, la façana dels quals està plena d'adorns molt curiosos.

La vida en aquesta ciutat la trobo un xic diferent de la de les altres, ja que el seu ambient no és gens sorollós. Després de tot, em recordo de vostè i dels meus amics, als quals prego que saludin de part meua, rebent vostè el més expressiu salut del seu deixeble.

Lluís AURET.

Paisatge cubà.

nitre, sofre i carbó... Serveix també per a donar al cautxú una més gran elasticitat, duresa i durada (goma vulcanitzada), i per a fabricar àcid sulfúric, de grans aplicacions industrials.

Tintoreria P. SOLENCH

Especialitat en tints i lavats a sec

Dols en 24 hores

Secció femenina

Aquesta secció la dedicarem a la divulgació de tota mena de coneixements pràctics per a la vida de la llar, amb la intenció nostrada que agradi especialment a les nenes, mestresses que seran de demà. La manca d'espai no ens permet estendre'ns massa en aquestes lliçonetes d'economia domèstica que us oferim. Des del nombre vinent una autoritzada professora s'encarregarà d'aquesta secció, i procurarà per tots els mitjans possibles fer-la tant amena com profitosa.

Manera de fer un cataplasma

Generalment hom el prepara amb farina de llinosa o amb molla de pa pastada amb llet o fécula de patata.

Per a preparar el de llinosa, es posa en un perol o recipient la quantitat de farina necessària. S'aboca a poc a poc sobre la farina aigua bullent, agitant la barreja, fins a fer-ne una pasta d'una certa consistència. S'estén aquesta pasta sobre tros de mussolina o roba semblant, procurant, però, que no resulti una capa massa gruixuda. Es dobleguen aleshores les vores de la tela cap dintre, curant de que la pasta no es vessi. Després no hi ha més que aplicar el preparat a la part dolorida, quant més calent millor, puix que d'això depèn la seva eficàcia.

SASTRERIA - República, - MALGRAT

Eusebi SIMEON

Rebudes les darreres Novetats d'hivern

“Mareny” complirà l'elevada missió de fondre en una abraçada espiritual tots els esperits joves de Catalunya.

C. Mallorca MALGRAT
SEBASTIA MATEU

ACARREUS I TRANSPORTS
Serveis d'autos a preus econòmics.

“MARENY” seleccionarà entre la mainada un cos de redactors actius i d'esperit sa, que es donin a conèixer en les Arts, en les Lletres o en les Ciències.

VINS i OLIS

Salvador Masens

R. Turró, 24 - Malgrat

Essers vius i éssers inerts

El gall dindi

(*Maleagris gallopago*)

Aquest ocell, tan conegut de vosaltres, i que mengem amb tant de gust el dia de Nadal, amiguets, és oriund de l'Amèrica del Nord. Pertany a l'ordre de les gallinàcies, que són aquells ocells de cos feixuc, ales relativament petites i cames disposades per a córrer i gratar la terra.

Jo crec que és un dels ocells més estufats el gall dindi. Serà perquè sempre l'he vist rumbejant com si fos un antic cavaller de l'Edat Mitjana? Amb quina autoritat es passeja corral avall!... Tothom li deixa pas... Però el sabatasses, deixa collir, com un babau, sense haver fet cap mal a ningú. I jo en el seu lloc, a aquell que vingüés per a agafar-me, li esgarraparia el nas.

Els bolets

(*Boletus*)

Qui de vosaltres no ha anat alguna vegada a cercar bolets? Els coneixeu per la seva forma de

paraigües obert. Vosaltres, però, no hi veieu sinó una part de la planta, ja que l'altra forma dins de la terra una espècie de filagenses entreteixides, anomenades miceli, que es multipliquen extraordinàriament.

Els bolets, com que manquen de clorofil·la, són éssers paràsits. El miceli es desenvolupa ordinàriament entre les arrels dels arbres. No podent fabricar midó—principal aliment de les plantes—, per la manca de clorofil·la, s'ha d'alimentar de substàncies preparades per altres plantes.

Algunes espècies de bolets són comestibles, però altres són molt verinoses. És convenient, per això, bullir-los abans de menjar-los.

Ací reproduïm un dibuix de les principals espècies verinoses, els noms de les quals són:

1. *Boletus satanas* (molt verinós).
2. *Amamita muscaria* (molt verinós).
3. *Hypholoma fasciculare* (verinós).
4. *Cortinarius traganus* (verinós).

El sofre

Simbol: S

Pes atòmic: 32

El sofre és de color groc i no té gust ni olor. Crema amb flama blava formant un gas d'olor sufocant (olor de sofre cremat).

Hom troba aquest metal·loide en terrenys volcànics, essent molt abundós en la illa de Sicília vora el volcà Etna.

Posant sofre en una cullera i exposant-la al calor d'una flama, es fon primer (als 120°), bull després i, per últim, s'inflama.

Quan es troba barrejat amb l'argila, es pot obtenir pur, apilonant aquesta barreja sobre un pla inclinat, i calant-li-hi foc. Aleshores el sofre fos, rellisca, i es pot recollir en un clot o en un recipient.

Qualsevol compost de sofre i un altre element o radical és anomenat sulfur. A Espanya abunda molt el mineral de plom, o galena, que és sulfur de plom natiu, d'un gris blavenc i llustre metàl·lic.

El sofre té moltes aplicacions. Hom empra en Medicina per a combatre les malalties de la pell. Amb sofre es fabrica la pólvora — mescla de sal-

ARARACH